

MATOUŠ

BŘEZEN 2004

ČÍSLO 29

„Jedním z nejkrutějších utrpení je pro nikoho nic neznamenat.“

(Matka Tereza)

ÚVODNÍK

Letošní dobou **postní** jsme se rozhodli **postoupit** na duchovní cestě a **postavit** duchovní chrám svých **postav** tím, že se **postaráme** o někoho **postíženého**, odkázaného na **postel**. A nebo na náš **postoj**, aby se mohli **postavit** mezi nás a **nepostrádali** naši lásku, k čemuž **postačí** často velmi málo. Někdo možná i **postřehnu**, že nás takový **půst** může **postřícit**, abychom **postoupili** k vyššímu **postu**. A tím jsou velikonoce.

Jako že jsem byl **připravován** na tuhou zimu celou řadou **zkušených** a **ostřílených** starousedlíků, o to víc jsem byl **zaskočen** jejich **vlastní** **nedočkavostí** na **příchod** jara: „Už aby to bylo.“ A nemusí jít o pouhou **netrpělivost**, ale spíš **obraz** **touhy** a **těšení** na nový život. To mě **napadlo**, když jsem **vykouknul** o prvním **jarním** **dnu** z okna do zahrady a **uviděl** uprostřed **tajícího** **sněhu** **první** **zelené** **lístky** **bledulí** **směřující** ke slunci, která **dává** **světlo** a **teplo**.

Letošní velikonoce, zdobené pravou radostí z vykoupení a záchranu přeje
P. Jíří Veselý, farář

MATKA TEREZA – rozhodnutí pro chudobu

... takové to bylo i s Matkou Terezou, když Loreto, kde mohla vést pohodlný život, **vyměnila** za **nejistotu** **ulice**. **Nevěděla**, kam **jde** nebo **co** **bude** v **budoucnu** **dělat**. **Nic**. Ale **nebála** se. **Věděla**, že **ji** **Bůh** **vola** a **povede** **ji**, **kam** **chce** **on**. **Její** **víra** **je** **neobyčejná**. **Přišla** v **slépě** **důvěře** v **Boha**, **aniž** **věděla**, **kde** **bude** **žít** a **čím** **se** **bude** **živit**. **Když** **si** **dělám** **starosti** o **zítřek**, **Matka** **mě** **hubuje** a **ptá** se: „**Proč?** **Nestará** **se** **o** **nás** **Bůh?**“ A **tomu** **se** **musím** **od** **ní** **učit**. **Říká**, že **všeho**, **co** **bychom** **si** **rády** **ponechaly**, **se** **máme** **zbavit**, **pokud** **to** **máme**. **Vždycky** **máme** **starost**, **co** **se** **stane**, **až** **budeme** **se** **všim** **u** **konce**. **A** **opustil** **nás** **Bůh** **někdy?** **Nepostaral** **se**, **abychom** **včas** **dostaly**, **co** **potřebujeme?** **Můžeme** **nad** **tím** **žasnout**, **ale** **je** **to** **pravda**. **Neboť** **za** **těch** **dvacet** **let**, **co** **naše** **kongregace** **existuje**, **dali** **jíme** **denně** **jíst** **spoustě** **lidí**, **a** **přece** **nemáme** **žádný** **vlastní** **příjem**. **Všecko** **je** **zaměřeno** **na** **lásku** **lidí** **k** **blízním**. **Bůh** **se** **dotýká** **jejich** **srdcí** **a** **oni** **přicházejí** **a** **dávají**.“ **Ve** **čtyři** **vstáváme**, **do** **půl** **sedmé** **se** **modlíme** **a** **pak** **se** **nasnídáme**. **Než** **odejdeme** **za** **prací**, **vypereme** **si** **prádlo** **a** **vyčistíme** **dům**. **Novicky** **přicházejí** **domů** **na** **oběd** **a** **k** **modlitbě**: **trouhu** **si** **odpočinou** **a** **pak** **mají** **normální** **vyučování**. **Studují** **Pravidla** **a** **Písmo**. **Musejí** **se** **podrobit** **zkoušce**, **než** **složí** **sliby**. **My**

přicházíme domů o půl jedné, ve dvě se znovu vydáváme na cestu a kolem půl osmé se vracíme. K modlitbě musíme být zpátky, to je velmi důležité. Matka nechce, aby se misionářky lásky k bližnímu cítily jen jako sociální pracovnice. Pro tyto chvíle setkání s Pánem říkávala: „V Písmu čteme o Boží něžnosti ke světu. Bůh miloval svět natolik, že mu dal svého Syna, který přišel na svět a stal se nám podobným. Přinesl nám dobrou zprávu, že Bůh je láska, že miluje vás i mne.“

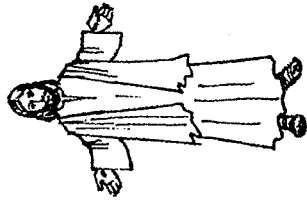
Ze vzpomínek řeholních spolusester Anežky a Bernardy

Co nám k velikonočním svátkům vzkazuje náš starý farář

Poslední dobou se objevují nové svátky. Bylo mnoho mluvení o valentinském svátku zamilovaných. Nemám nic proti milujícím, ale copak my u nás nemáme svátky lásky, hned celý měsíc, v máji? Začíná se znovu oprašovat kdysi z východu k nám přivezený svátek MeDěZé. Nic nemám proti ženám, ale copak my nemáme dávnou zavedený svátek matek? Máme krásné svátky vánoční. Nezačne je někdo nahrazovat třeba Dnem díkůvzdání?

A teď máme

velikonoce. Nebude se o velikonočních mluvit jen jako o svátcích jara, kuřátek a zajíčků? Nic proti zajíčkům, ale nebylo by velkým ochuzením života, kdybychom zapomněli na původní křesťanský smysl velikonoce?

Ale jaký je křesťanský smysl velikonoce? Každý školák, co chodí do náboženství, to ví a poví: „Je to výroční památka, že Ježíš byl zabit a vstal z mrtvých.“ Je to správná odpověď, ale ne úplná. My dospělí bychom měli vědět víc: „My se radujeme, že Pán Ježíš se za nás obětoval, že za nás položil život a že my budem žít dál.“

Někteří lidé ten život po smrti odmítají, protože se bojí, že to je čas trestů za naše hříchy a tak by byli raději, kdyby po smrti nic nebylo. Ale velikonoce nás právě tohoto strachu před smrtí zbavují: „Neboj se Boha – je to tvůj Otec, a On tě nedá. Neboj se Božího Syna Ježíše – je to tvůj bratr, a ten ti už podal záchranou ruku, už tě spasil. Tobě už jen zbývá, abys svých hříchů litoval, protože jsi už zachráněný.“

Tohle je tedy smysl velikonočních svátků:

- abychom se zbavili strachu,
- abychom v sobě oživilí radost, že je o nás dobře postaráno,
- abychom mohli dny svého života žít spokojeně.

Přeji vám všem, abychom dokázali letos prožít velikonoční čas v pohodě. V radosti.

Váš Ladislav Simajch

Opravujeme na faře

Patrně není nikdo, kdo by si nepovšiml, že poslední dobou neděli co neděli byla ohlašovány brigády na faře – nebezpečně často, snad až k zvesednění. Po projednání v Ekonomické radě farnosti jsme se rozhodli pro drobné opravy přízemí budovy naší fary. Jejich smyslem je snížit vysoké provozní náklady a zlepšit využití budovy ve prospěch jak farníků, tak i těch, kteří přijíždějí mezi nás na návštěvu. A tak v polovině ledna se začalo škrábat, sekat, vynášet a navážet, budovat a ... samozřejmě uklízet a uklízet. K tomu přibýly pravidelné měsíční sbírky, protože s naší pokladnou to nevypadá příliš růžově už vzhledem k pravidelným provozním nákladům,

natož mít prostředky k vylepšení. Přesto jsme se do díla pustili, poněkud s důvěrou v Boží Prozřetelnost a s vědomím, že se jen tak nesebere realizujeme.

Konkrétně se jedná o podlahy, omítky, výměnu kotle ústředního topení a úpravu rozvodů, zkulturnění sociálního zařízení, vytvoření větší místnosti pro shromažďování a společný program (knihovna, jídelna, hry, kaple, krb...). Celkový rozpočet se odhaduje na 350 tis. Kč a na účtu v současné době máme cca 50 tis. Kč. Jednotlivé obce naší farnosti jsme požádali o příspěvek, stejně tak brněnské biskupství a některé farnosti přislíbily dar a půjčku. Největším z darů je zatím 15 tis. Kč + zaplacení celého nového turbokotle se zásobníkem na vodu. O výnosech pravidelných měsíčních sbírek býváte průběžně informováni, ale zatím je nemůžeme porovnat s pravidelnými celoročními provozními náklady farnosti (kosteł + fara). Při brigádách bylo odpracováno cca 700 hodin, z toho 500 místními farníky. Do velikonoce se podařilo opravit přízemní část směrem do zahrady a po velikonočních bychom se pokusili do letních prázdnin zprovoznit i druhou část do ulice.

Od samotného začátku se učíme při práci týmové spolupráci (někteří nevědomky), neboť hrozilo vaší faře smrtelné nebezpečí: totiž že ji začne opravovat a starat se o ni člověk znalý spíše světa kuiturního a přírodního než farního. A tak jsme raději začali stavět na předpokladu, že fara není pouze věc „falafé“, ale především nás všech křesťanů. Proto se i já snažím všech prací zúčastňovat, i když se příznám, většinou jen jako brigádník, nikoli vedoucí. Ale tak to má být. Už předem se těším (doutám, že ne ukvapeně) na společné přestřihnutí pásky a slavnostní otevření. Kdo by měl však zájem shlédnout stav věcí již nyní, uprostřed oprav, rád jej přivítám a provedu. Je nasnadě, že každé oko takového nezůstane suché a bude to nová motivace pro společnou práci na našem. Doufám, že ducha spolupodpovědnosti budeme rozvíjet i v jiných oblastech života naší farnosti, protože: „jake si to uděláme, takové to budeme mít.“

KATECHISMUS – o naší křesťanské víře

Šestero základních pravd

1. Bůh je jeden.
2. Bůh je nejvyšší spravedlivý.
3. Jsou tři Božské osoby: Otec, Syn a Duch Svatý.
4. Bůh Syn se stal člověkem, aby nás svou smrtí na kříži vykoupil a navěky spasil.
5. Duše lidská je nesmrtelná.
6. Milostí Boží je k spasení nevyhnutelně potřeba.

PŘÍBĚH – Štěkající teolog

Těžce nemocný uchopil lékařovu ruku: „Je mi tak úzko ze smrti. Řekněte mi, pane doktore, co mě po smrti čeká? Jak to bude vypadat na druhé straně?“ „Nevím,“ odpověděl lékař. „Vy to nevíte?“ zaseptal umírající. Místo odpovědi otevřel lékař dveře do chodby. Vběhl dovnitř pes, vyskočil na něj a projevoval radost, že zase vidí svého pána. Tu se obrátil lékař k nemocnému a řekl: „Pozoroval jste, jak se pes chová? Nikdy předtím nebyl v této místnosti a nezná lidi, kteří zde přebývají. Ale věděl, že je jeho pán na druhé straně za dveřmi. Proto radostně vyskočil, jakmile se dveře otevřely. Podívejte, já také nevím nic bližšího, co nás po smrti čeká: stačí mi ale vědomí, že je na druhé straně můj Pán a Mistr. Proto také jednou, až se otevřou dveře, -s velkou radostí vejdu.“

POZDRAV od Panny Marie ze Žarošic

Milí farníci a přátelé Fryšavy! Srdečně Vás zdravím od Staré Matky Boží Žarošské, Dívotvůrkyně Moravy. Jsem velmi rád, že Vás mohu prostřednictvím strážek Matouše pozdravit. Občas si posteskneme, jak ten čas rychle běží. Sotva byly vánoční svátky a již jsou přede dveřmi Velikonoce. Ani mně se nechce věřit, že to budou už skoro tři roky, co jsem byl od Vás přeložen. Čas nezastavíme, ale můžeme jej vrchovatě naplnit. Snad nejkrásnější myšlenka o čase, kterou jsem kdy četl, pochází z pera staříkého francouzského kněze Abbé Pierra. Tento muž, který celý svůj život věnoval péči o bezdomovce, říká: „Život je trocha času, který byl dán naší svobodě, abychom se naučili milovat, a tak se připravili na setkání s Věčnou Láskou.“ V pomíjivosti a shonu našich dnů je nám darován čas jako vzácný dar, abychom jej naplnili láskou, a tak aby se naše časnost stávala součástí věčnosti. Přeji Vám i sobě, abychom to dokázali. Vy, na nejvyšším bodu diecéze, to máte nejbliž k nebi, já s pomocí Panny Marie, Prostřednice všech milostí. Žehná a rád vzpomíná
P. Josef Pohanka

KALENDÁŘ

Svatý týden

Květná neděle

- 4.4. 9 mše sv. se svěcením ratolestí
14 příležitost ke společnému slavení svátosti smíření

Velikonoční triduum

Zelený čtvrtek

- 8.4. 17 mše sv. na památku Večeře Páně
společná adorace v Getsemanské zahradě

Velký pátek – den přísného postu

- 9.4. 17 památka Umučení Páně
soukromá adorace u Kříže

Bílá sobota

- 10.4. 9 soukromá adorace
u Božího hrobu

slavnost Zmrtvýchvstání Páně – Boží hod velikonoční

- 11.4. 18,30 velikonoční vigilie
9 slavná mše sv.
14 děkonná pobožnost a svátostné požehnání

Velikonoční oktáv

- 12.4. po 9 mše sv.
10,30 mše sv. ve Skleném
13.4. út 17 mše sv.
14.4. st 17 mše sv., zvl. pro rodiče s dětmi
15.4. čt 17 mše sv.
16.4. pá 18,30 mše sv. mládeže
17.4. so 17 mše sv.

II. neděle velikonoční, zv. Bílá

- 18.4. ne mše sv. jako obvykle